

[Bilgrav-Nielsen]

diorådets flertal, selvfølgelig ikke. Men jeg har lov til at vurdere, hvor klogt det er, og jeg har lov til at forsøge – og jeg synes, jeg har pligt til det – at vurdere, hvorfor ministeren egentlig gør det. I dette forsøg på at vurdere kan jeg ikke komme til anden konklusion, end at det er, fordi man ønsker at gribe ind – i hvert fald bliver det resultatet, at man kommer til at gribe ind – i den programpolitik, der er lagt, og det er i hvert fald klart i strid med intentionerne i radioloven.

Det ønsker man selvfølgelig ikke at tale om i dag, fordi man ved, det er i strid med radioloven. Nej, nu ønsker man at tale om nogle overordnede samfundsøkonomiske hensyn og vil henvise til nogle institutioner, som man ikke kan parallelisere med.

Jeg kender godt hr. K. Helveg Petersens synspunkter. Dem deler jeg. Jeg har ikke anfægtet formuleringen i § 14. Jeg siger bare, at når denne minister i modstrid med andre ministre for første gang efter 1973-lovens tilblivelse vil mødegå en indstilling fra flertallet, så er det min pligt at spørge mig selv – og hr. Fogh Rasmussen har faktisk pligt til at gøre det samme – hvad er egentlig den reelle baggrund, og hvad bliver egentlig konsekvensen? Her er det, jeg mener, at konsekvensen bliver, om man siger det eller ej, indgreb i radiatorådets lovfæstede ret og pligt til at fastlægge programpolitikken i Danmarks Radio. Det er det, der er det afgørende, og det kan man ikke tilbagevise.

Jeg mener, hr. Fogh Rasmussen skylder mig en forklaring på, hvad årsagen egentlig er til, at venstre i år går imod en 5,1 pct.s stigning, når venstre ikke for et år siden ville gå imod en 13 pct.s stigning.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Konsekvensen af hr. Bilgrav-Nielsens synspunkt, hvad angår kompetencefordelingen mellem radiatorådet, minister og finansudvalg, er, at ligegyldig hvilken licens radiatorådet fastsætter, kan der ikke gribes ind heroverfor. (*Bilgrav-Nielsen (RV):* Nej!). Ja men så er der med det, hr. Bilgrav-Nielsen her råber, overhovedet ikke konsekvens i hr. Bilgrav-Nielsens synspunkter.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 111 (om opfordring til at trække aktstykke nr. 310 om forhøjelse af radio- og fjernsynsafgifterne pr. 1 april 1984 tilbage fra finansudvalget), hr. Maisted, har ordet.

Maisted (FP):

Det har flere gange i løbet af debatten været fremført, at Danmarks Radio er usædvanlig, og at denne sag er usædvanlig. Ja, det tør svagt antydes. Vi har at gøre med en institution, der har statsmonopol på at formidle nyheder, og den har her vist en magt, som ikke alene giver sig udslag i dens udsendelser, men også i de økonomiske rammer, den ønsker at følge.

Sidste år fik de en forhøjelse på 13 pct., og i år skal de altså have en forhøjelse på 5,1 pct. Den øvrige offentlige sektor skal have nulstigning og i 1984 et fald i deres forbrug, så det er unægtelig en usædvanlig institution.

Men vi ved jo også alle sammen, at den er usædvanlig på flere måder. Det er en politisk magtfaktor i det danske samfund, der siger sparto til alt, og der er intet at sige til, at vennerne farer herop og forsvarer den, som de gør. Jeg synes især, at SFerne er meget ivrige. Lad mig give ét eksempel, som er frisk for enhver dansker. I går bragte Danmarks TV et referat af SFs landsmøde. Det gør de af alle partiers landsmøder. Men på hvilket tidspunkt bragte de dette referat og denne udsendelse fra SFs landsmøde? Selvfølgelig før sportsudsendelsen. Det er aldrig nogen sinde sket før. Hvorfor gør man det? Det er, fordi man vil fastholde 1½–2 millioner danskere, der vil blæse på SFs landsmøde, men gerne vil følge en vigtig udsendelse om tipsfodbold. Det ved enhver.

Det samme nummer laver de i andre forbindelser. Hver gang de skal indpode den danske befolkning et eller andet eller tvangsindlægge dem til et eller andet program, lægger de denne såkaldte kulturudsendelse præcis foran en underholdningsudsendelse, som de ved den danske befolkning gerne vil se. Og er der noget, de ikke ønsker den danske befolkning skal se, så bliver det anbragt til sidst i programmet.

Derfor er Danmarks Radio en meget, meget stor faktor i det danske samfund – og selvfølgelig af politisk karakter. Derfor bliver